Quan els llums s'apaguen

Per EloiA el dg., 09/09/2007 - 09:00

Lluís Gavaldà

-

Rock'n'Cat

Lletra original

Tinc tants motius per prendre mall aquesta feina que no m'emociona.La noia amb la que et faig el saltNomés truca quan s'emprenya amb el nòvio oficial.Em puc gastar tot el jornalPrenent prozac o anant a cal psicòleg,Però per a treure'm tots els malsEn tinc prou sabent en quin lloc hi ha sarau.I quan els llums s'apaguenTot es torna clar,Bec de cada nota un xarop estrany.El concert comença araI tot el demés m'és igual.Viatjo en tren sense bitllet,Em colo d'amagat dels segurates;Entrepans freds i vi calentI a pair-ho tot tornant a quarts de set.Però quan els llums s'apaguenTot se m'ha passat,Aguantant empentesEt busco allà al davant.El concert no s'acabaI tot el demés m'és igual.I quan els llums s'apaguenCanvio el meu posat,Cada nota em portaun tros del meu passat.El concert ja s'acabaI una altra vegadaCada tornadaEm diu que això sí és veritat.

Lletra traduïda

... vine a la festa!!!!

Els autors de la cançó diuen que... Lluís Gavaldà: Amb "Quan els llums s'apaguen" vaig buscar l'antítesi de l'altra cançó, volia demostrar-me que podia fer una cosa absolutament diferent a "Silencis". La idea era fer un tema que fos com un cop de puny: directe, adrenalínic i, sobretot, molt gamberro (...). És un petit homenatge al fan, al malalt de música, al que aguanta empentes, quilòmetres, segurates mal educats, preus abusius, ressaques i crits a casa... Tot per tenir la injecció de vida que li dóna, just quan els llums de l'escenari s'apaguen, la teva cançó... **Els prega_rockers diuen que...**Fent un triple salt mortal compararem aquesta cançó amb el gran "concert" dels cristians: l'eucaristia. Com el protagonista de la cançó, el "fan", nosaltres, els cristians, els "fans" i seguidors de Jesús, tampoc ens presentem com a gent "pura" i perfecta, sinó ben limitadets i plens de tares.El fan del rock va allà on "hi ha sarau", allà on toca el seu grup. Nosaltres també ens apleguem i som convocats per una altre sarau: celebrar l'evangeli.El fan del rock ho aguanta tot per anar al concert. Nosaltres també aguantem no ser ben vistos per anar a missa o aguantem dormir a terra per anar a la Pasqua Jove. Com el fan s'identifica amb una cançó que li recorda moments feliços del passat, l'eucaristia, que és el memorial de Jesús, ens recorda que l'evangeli que vivim val la pena.A l'acabar l'eucaristia sortim dient-nos que "això és veritat!", partir-se i donar vida als altres com el pa i el vi és la veritat.

Cançó endins:1_ Et veus amb cor de viure l'eucaristia com el mega-concert? o prefereixes seguir vivint-la com una imposició?2_ En un concert tu pots animar i gaudir de la música però el protagonista està dalt l'escenari. Reconeixes al protagonista de l'eucaristia dalt de l'escenari-altar o vols ser tu el centre d'atenció?3_ El "fan" no és autosuficient, necessita fer pinya amb d'altres. Jo visc l'evangeli en solitari o m'espavilo per cercar als altres convocats de l'evangeli? 4_ Què estic disposat/da a aguantar per celebrar l'eucaristia?5_ Estàs disposat/da a viure l'evangeli com un "cop de puny", com la cançó, o prefereixes anar-lo aigualint fins a fer-lo insignificant?6_ Entre el "fan" i el "fanatisme" hi ha un pas. Saps reconéixer i rectificar-lo?